

POSTANOWIENIE

13 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 13 sierpnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa J. C.
przeciwko S. R.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej S. R.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 22 września 2022 r., VI ACa 302/21,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
2. zasądza od S. R. na rzecz J. C. 2700 złotych kosztów postępowania kasacyjnego.

[SOP]

UZASADNIENIE

Pozwana S. R. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 22 września 2022 r., zaskarżając ten wyrok w części, wnosząc o jego uchylenie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżąca powołała się na istotne zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia, tj.:

1) Czy art. 451 § 3 k.c. znajduje zastosowanie do kilku wierzytelności dochodzonych przez tego samego wierzyciela w toku postępowania upadłościowego, skutkując zaspokojeniem w pierwszej kolejności długów najdawniej wymagalnych?

2) Czy w przypadku braku możliwości przedstawienia przez wspólnika spółki jawnej, ze względu na sposób jej reprezentacji (reprezentacja łączna) zarzutów w postępowaniu przeciwko spółce jawnej, a nawet braku możliwości samego zaskarżenia nakazu zapłaty wydanego przez spółkę, uprawomocnienie orzeczenia w stosunku do spółki na mocy przepisu art. 365 § 1 k.p.c. skutkuje eliminacją możliwości podniesienia przez wspólnika tejże spółki zarzutów, które przysługiwały spółce w oparciu o art. 35 § 1 k.s.h.?

W odpowiedzi na skargę powód wnosił o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie SN z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia SN: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02; z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08). Konieczne jest przytoczenie konkretnych przepisów prawnych związanych ze sformułowaniem zagadnieniem, wyjaśnienie dlaczego zagadnienie to jest istotne oraz przedstawienie argumentacji wskazującej na możliwe rozbieżne oceny prawne (postanowienia SN z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, i z 7 czerwca 2005 r., V CSK

3/05). Nieodzowne jest ponadto wykazanie związku między oczekiwaną od Sądu Najwyższego wypowiedzią a wynikiem postępowania kasacyjnego (zob. np. postanowienia SN: z 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z 29 lipca 2015 r., I CSK 980/14; z 19 czerwca 2018 r., IV CSK 56/18).

Skarżąca nie przytoczyła przekonujących argumentów wskazujących na istnienie poważnych wątpliwości prawnych dotyczących sformułowanych zagadnień. Nie przedstawiła poglądów orzecznictwa i doktryny, nie wskazała na możliwe rozbieżne interpretacje prawne i racje jurydyczne stojące za każdą z nich. Nie został również wyjaśniony związek pierwszego zagadnienia z treścią zaskarżonego wyroku. Natomiast uzasadnienie drugiego zagadnienia ogranicza się do zaledwie dwóch zdań.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie obciążył skarżącą kosztami postępowania kasacyjnego.

(D.Z.)

[ms]